

Vážení čtenáři, v této nové rubrice vás budu, po vzoru „velkých“ i velkých novin, informovat o skutečnostech, které (ač na to nevypadají) hýbou naším dnešním světem. Spolu s celou Národní myšlenkou samozřejmě doufám, že díky této rubrice se z našeho časopisu stane nejžádanější tiskovina v českých trafikách a že právě můjmi moudry budete začínat čtení našeho časopisu. Jan Maloušek

BBC končí v českém jazyku. Tak toto zákeřné rozhodnutí nám oznámila londýnská centrála Britské rozhlasové společnosti v říjnu. Několik týdnů poté trval boj o záchranu českého oddělení, avšak ten nebyl korunován vavříny. Těžko říci, co britské ústředí k tomuto kroku vedlo. Úřední zdůvodnění zní, že za uspořené peníze z několika středoevropských redakcí vytvoří BBC vysílání televizní v arabštině. Nevím, jestli Britové chtějí naučit Araby – podle zkušeností poručíka Ernesta Goodbodyho s orientálními národy – hrát kriket, nebo pít čaj s mlékem a cukrem o páté odpolední; to se jim snad může podařit. Možná i budou nosit buřinky a deštníky. Jestli si ovšem myslí, že jim, potažmo i nám, nebudou chtít nadále řezat hlavy a naopak budou milovat královnu, britskou říši a Evropu, když jim Albion poskytne nejlepší zpravodajství, tak jsou podle všeho v hlubokém bludu. Stejně tak, jestli si pánové v Londýně myslí, že v českých zemích je novinářský a vydavatelský stav na takové úrovni, že nám již není vysílání BBC třeba. Možná ovšem soudím příliš příkře; snad v BBC usoudili, že po 15 letech zuřivě zeměkoulisace umíme již dostatečně anglicky na to, abychom mohli poslouchat opravdové a nefalšované nezávislé zpravodajství v jeho původním jazyce. Oficiální tvrzení, že naše masmédiá jsou vyspělá a demokratická, totiž nemohli myslet vážně.

Volební program socialistů nám nabízí zvýšení průměrného platu, snížení nezaměstnanosti a daní a navíc trvalý hospodářský růst 5 %, když vyhrají volby. Proto, přátelé, volte socialisty! Ještě nikdy se na zeměkouli, co se točí okolo své osy i okolo Slunce, něco podobného nepodařilo! Senzace posledních několika set věků! Paroubek je kouzelník! Všichni se budeme mít dobře, Unie nám bude dávat spoustu peněz (protože nás má ráda), z kašen poteče víno a pivo a pracuje se na tom, aby létali pečení holubi rovnou do pusy. Takže vám nemusím zdůrazňovat, jaká že je správná cesta, klidně volte socialisty, protože jsou stejně všude a alespoň se můžeme utěšovat, že už to horší být nemůže, brzy to praskne a pak budeme koukat. No, a kdyby ten zázrak ministerskému předsedovi opravdu vyšel, tak alespoň můžete tvrdit, že to bylo také díky vašim hlasům...

Hamas vyhrál volby a v Iráku pozorovatelné volby odmítli označit za bezproblémové a demokratické. Současná zahraniční politika západních velmocí nesklízí ohlašované (a tedy zřejmě předpokládané) výsledky. Buď se nám demokracii nedaří vyvážet, anebo ano, ale její výsledky se nám nelíbí. Konečně, je

to asi jedno. Obdobný problém řešíme i u nás: máme připustit, aby síla zjevně a priori protidemokratická (jako například komunisté) se mohla z vůle lidu dostat k moci? A naopak, máme morální právo tomu bránit, bude-li se jednat skutečně o vůli lidu či národa? Ale zpět do Palestiny a Mezopotámie. Není jistě jednoduché vedle „západní civilizace“ žít, ale stejně tak je těžké žít vedle blízkého a středního Orientu. Naopak, je největší povinností našich představitelů zajistit, abychom žili v bezpečí. To znamená buď se s vládami mohamedánských států rozumně domluvit, anebo je srovnat. Ale činit ani tak ani onak, klást si nepřijatelné podmínky a pak je nevymáhat, to neukazuje snad ani na slabost, to ukazuje na těžkou schizofrenii západní politiky.

Z kasáren na nádraží – a kam dál? Jedna obludná násilnost na stovčaté hlavě království s posvěcením magistrátu je právě dokončována na Náměstí republiky (monstrosní stavba s honosným názvem Palladium, která vyrůstá na místě někdejších pěchotních kasáren, zvaných josefská, později Jiřího z Poděbrad, donedávna zde sídlilo pražské posádkové velitelství; o objekt měla zájem Národní knihovna pro své depositáře, avšak kola osudu se točila jiným směrem) a již se připravuje další, tentokrát na nejstarším pražském (Masarykově) nádraží. Dobrá, nad ním už můžeme udělat kříž. Co myslíte, kde bude další „shopping and office centre“? Můj odhad zní, že v Klementinu – posuďte sami. Obě knihovny se z něj mají vystěhovat, navíc už jsem zaslechl, že je v havarijním stavu (takže je jasné, že generální rekonstrukce je nutná, navíc při ní jistě může něco spadnout, něco se dá trochu přestavět, hodně se toho dá hodně přestavět), samozřejmě by to oživilo tuhle část Prahy a hlavně – na nábreží se nedá nikde zaparkovat, takže ty podzemní garáže ocení jistě i obyvatelé Starého Města. Duch staré Prahy nyní radnice zachráníla obnovením plynového osvětlení, takže nějaké Klementinum jistě nebude nikomu chybět.

Britská spisovatelka J. K. Rowlingová se vydala do českých zemí kontrolovat, zda netýráme blázny a děti zavíráním do klecí. Paní spisovatelka si přečetla jednu reportáž o českých chovaneckých ústavech a už začala spirála polopravd, překřikování a demagogie poslanců, ochránců práv všech a i novinářů. Ano, opravdu používáme barbarské a středověké metody, když zavíráme agresivní postižené chovance v ústavech do klecí, klecových či síťových lůžek. Dokonce těm nejagresivnějším je dopřána svěrací kazajka či ledová sprcha. Samozřejmě, dokud se neuklidní. Nemůžete někoho držet svázaného či jej máčet v ledové vodě celý den jen proto, že nedostal od přírody všech pět švestek. Ale používáme i další středověké metody – považte, zavíráme také do klecí vrahy a zloděje, dokonce i nebohé tygry, kteří nikomu ani ublížit nestihli, jen okolo sebe vyjeveně koukají. Také, zcela v nejtemnějších tradicích středověku, hasíme když hoří a nečekáme, až celé město lehne popelem. Připadá vám, že používám argumenty poněkud přitažené za vlasy? Na to mohu odpovědět frází dětí z pískoviště: „To ona si začala!“. Jestli se však jednání paní Rowlingové dá omluvit bohulibým záměrem a nedostatečnou informovaností, nelze to však již vztáhnout na ty, kdož ji u nás přizvukovali a přizvukují. Aby agresivní blázní neohrožovali další chovance, návštěvy, ošetřující zřízence a lékaře, tak je tedy nebudou v ústavech zklidňovat po středověkém způsobu, ale zcela moderně – nacpou je sedativy a vychovávají tak z nich ještě závislé na léčích. O účincích na jejich mozcích asi nebudeme muset mnoho spekulovat, tímto způsobem budou jistě brzy mnohé statistiky z ústavů k dispozici. Buďme rádi, že komunistická praktika zavírání nepohodlných kritiků do blázců je – snad – již minulostí. Jinak bychom se mohli obávat, aby z čtenářů *Národní myšlenky* nebyla pod lékařským dohledem vypěstována na léčích závislá sedativy otupělá povětšinou spící individua.